

"יכולתי לראות בעיני רוחי את הדייר האופייני של הבית הזה. העובדה שהבית נמצא ביפו, ובפרט באזור הזה, בהחלט לא הקשתה עליי. דמיינתי אמן או מעצב צעיר"

בורסאות מאמצע המאה הקודמת, שטיח זיגלר, שולחן קפה של קסטיאל וספסל דמשקאי משובץ צדיים. מבט מלמעלה על הסלון

הזוגים:
 הבית: דירה במבנה יפואי טיפוסי
 השטח: 40 מ"ר + 30 מ"ר גלריה
 אדריכל ומעצב: סמי שלום כנפו

בין מזרח ומערב

דירה של 40 מ"ר בצפון יפו, שתכנון חכם וסטיילינג מדויק הפכו לפינה עיצובית עם תחושת מרחב | חדוה קלינהנדלר | צילום: נעמה כנפו

אילו אלמנטים שחזרתם?

"המסגר ג'ורג' באו, שהוא אמן בתחומו, שחזר עבורנו את הסורגים. שחזרנו גם את החלונות המדהימים עד לפרט האחרון. היו כמובן הנחיות של העירייה, אבל גם בלעדיהן היינו מקפידים על כל פרט, מאחר שהצביון ההיסטורי של הבית והאזור פשוט מדהימים."

אם היה ניתן לסכם פרויקט כזה במילה אחת, כנראה שכנפו היה בוחר במילה "תכנון". כטבע של פרויקטים מסחריים, התקציב היה מוגבל, ועוד יותר ממנו - לוח הזמנים. פחות מארבעה חודשים לקח לאדריכל לתכנן ולבצע את ההריסה, השחזור והבנייה מחדש, תוך הקפדה על כל פרט ופרט - וזה עוד לפני שדיברנו על הסטיילינג. בפרק זמן כזה רובנו עוד היינו מתלבטים על צבע חדש לקיר או על ריפוד לספה.

מהם האתגרים שניצבו בפניך במהלך העבודה על הפרויקט?

"לאחר ההריסה, היינו צריכים לחלק את השטח הלא גדול לשני חלקים ולתכנן אותם כך שתהיה תחושה של מרחב ואור בעיניים. זה דרש תכנון מדוקדק עד לפרט הקטן ביותר. עיצבתי קומת גלריה, שבה נמצא חדר השינה, כדי שיהיה

מאחורי חזית משוחזרת באזור השוק היווני ביפו, ממש גב אל גב עם שוק הפשפשים, ניצבת דירה שמצליחה לשלב שני קצוות. מצד אחד היא מתאימה לעיר כאילו הייתה בה מאז ומעולם, ומצד שני היא לוקחת את הנכנסים אליה למחוזות רחוקים. מרצפות הבטון, הרהיטים המרתקים והתאורה משנותיה המוקדמות של המאה ה-20 מטשטשים את העובדה שמדובר בדירה קטנטנה, 40 מ"ר בסך הכול. הדירה היא חלק מנכס מחולק ששימש קודם כמשרד ומוקם בבית בבנייה ערבית מסורתית שטמן בחובו פוטנציאל אדריכלי מרתק. דיברנו על הבית ועל השיפוץ עם האדריכל והמעצב שאזכה לגלות את הפוטנציאל הזה לאחרונה, סמי שלום כנפו.

ספר לי קצת על הדירה.

"מדובר בפרויקט של היום אבנר שניידר, שרצה לשפץ דירות להשכרה. הבית הזה נבנה בערך בשנות ה-20 של המאה הקודמת ושכנו בו המשרדים הישנים של כתר פלסטיק. החלל, שגודלו הכולל היה כ-80 מ"ר בסך הכול, היה מחולק לחדרים על גבי חדרים קטנטנים. בגלל החלוקה הזאת נאלצנו להרוס הכול מבפנים ולהתחיל מחדש, תוך כדי שחזור של החזית המקורית."

הבית כולו נצבע בלבן, מה שמגדיל ויוזאליה את החלל וגורם לו להיות קונסט מוצלח לסטיילינג. פינה בחדר השינה שבקומת הגלריה

מבט אל חלל הדירה. קומת הגלריה הפתוחה מוסיפה מקום בדירה מבלי לפגוע בגובה המרשים של התקרה

החזית המשוחזרת של הבניין היפואי. החלונות שוחזרו עד לפרט האחרון, כולל הסורגים ששחזר המסגר האומן ג'ורג' באו

"התקרה של המטבח נצבעה בגוון מעט כהה יותר מצבע הקירות והרצפה - ניסוי וטעייה עד שהגענו לגוון הנכון. כמעט לא שמים לב לזה, אבל זה מוסיף מימד של עומק לחלל"

שרק מעשיר את השפה של החלל. **בוא נדבר על הסטיילינג. האם זה משהו שאתה חושב עליו מראש או שאלה החלטות שמתקבלות לאחר השיפוץ?** "לא רק שהייתה לי תמונה ברורה של המראה של המקום, אפילו שרטטנו תכנית העמדה מדויקת, כולל הרהיטים". **איך משלבים אלמנטים תעשייתיים וצבע לבן לכדי מראה של בית מזמין, מבלי להפוך את החלל למנוכר ומאיים?** "אני מאוד מאמין בחומרים. העץ, הברזל - למרות שהם צבועים בלבן, עדיין אפשר להרגיש שיש שם עץ וברזל, חומרים שמאוד מחממים כל חלל. הרהיטים ברובם וינטגיים, מתוך מציאות ואוספים שאני מוכר בסטודיו שלי (סטודיו Architype, ח"ק). שילבתי גם רהיטים מודרניים, אבל הקפדתי שהם יהיו חדבר האמיתי ולא חיקויים זולים מפלסטיק שנותנים תחושה מנוכרת. הכיסאות במטבח הם כיסאות מקוריים של **ארנה יקובסון**, בסלון ניצבות כורסאות מודרניות מאמצע המאה הקודמת ופרוש שטיח זיגלר (שטיחי זיגלר הם שטיחים גרמניים שנארגים באופן שמדמה את הטכניקות המסורתיות של ארצות המזרח, אבל בפלטת צבעים עדינה יותר, ח"ק). השטיח משלים את הכורסאות ומחמם את החדר, ועליו עומד שולחן קפה של קסטיאל".

בעצם יצרת בדירה הזו קנבס לבן שיאפשר לך לשחק עם הסטיילינג. "בהחלט, וזה היה שימושי מאוד גם מבחינת התקציב. חיפשתי תאורה לבנה שתביעל בחלל ולא תיראה זולה, וזה אפשר לי לשחק עם התאורה המשנית, מהאוספים שלי". **איך ניגשת לריהוט ולאבזור של הדירה?** "אני אוסף רהיטים מיוחדים מרחבי העולם. כשמגיע השלב שבו אני חושב על הסטיילינג של הפרויקט, אני מתחיל לשלב אותם עם פריטים אחרים, שגם אותם אני רוכש במקומות שאני כבר יודע שאמצא בהם מה שאני רוצה וצריך, כמו שטיחי גוספון ברחוב ידידיה פרנקל בתל אביב או אקי תאורה בשוק הפשפשים".

בדירה יותר מקום מבלי לפגוע בגובה המרשים של התקרה. כל גודלה של המקלחת בקומת הגלריה הוא 90 סמ"ר, כך שכל סנימטר היה חשוב. מתחת למדרגות יצרתי חדר שירותים קטן לשימוש האורחים - למרות מגבלות המקום, היה לי חשוב שהאורחים לא יצטרכו לעלות למעלה בשביל השירותים". **על אף מגבלות המקום, הדירה נראית מרווחת. איך עושים את זה?** "מעבר לתכנון מאוד מדויק של התאורה והאופן שבו משתקף האור מבחוץ - לדוגמה, בקירות הזכוכית החלבית בחדר השינה - השתמשתי בכמה טריקים: הבית כולו נצבע בלבן, כולל רוב הרצפה, מה שמגדיל ויואלית את החלל ומשמש בסיס נהדר לסטיילינג. את מרצפת הבטון חילקנו באמצעות חריצים לחלקים של מטר על מטר כל אחת ומילאנו אותם ברובה. התקרה של המטבח נצבעה בגוון מעט כהה יותר מצבע הקירות והרצפה - עשינו קצת ניסוי וטעייה עד שהגענו לגוון הנכון, שלא יהיה כהה או בהיר מדי. כמעט לא שמים לב לזה, אבל זה מוסיף מימד של עומק לחלל. ואם כבר מדברים על המטבח, הקפדתי שהוא יהיה לבן, נקי ופשוט, כדי שלא יתפוס את העין יותר מדי. המדרגות בבית עשויות ברזל, לא תופסות נפח ויואלו רב וגם הצבע תורם למראה האזורי שלי".

הדבר האמיתי

נראה שהדירה כולה היא שיר הלל לפרטים הקטנים. החלון עוצר הנשימה בסלון עשוי זכוכית בלגית, מלבד החלקים שדרכם עלולים עוברי אורח להציץ פנימה. אלה הוחלפו בזכוכית חלבית עדינה, שלא פוגעת במראה הכללי. הסטיילינג נעשה מתוך מחשבה מוקדמת על פונקציונליות, אך גם על קומפוזיציה (המכוננת האדומה שבתמונה למטה הייתה בתכנית מההתחלה, אומר כנפו). המיטה בחדר השינה נמוכה משלל סיבות, שאף אחת מהן לא מובנת מאלה לעיניים בלתי מקצועיות, וכולן תורמות לתחושת המרחב בחלל וגם לאווירה האמנותית-בוהמיינית. הספסל הדמשקאי המשובץ צדפים (טרנד לוהט כרגע, אגב, אך גם טכניקה נצחית ועתיקה) שומר על מתח מרתק עם מנורת הרטרו הירוקה שבמטבח, מתח

המיטה הנמוכה תורמת לתחושת המרחב וגם לאווירה האמנותית-בוהמיינית. חדר השינה

הדירה הזו מיועדת להשכרה, כלומר הלקוח שלך הוא היזם ולא האדם שיחיה בבית. האם זה שינה את תהליך העבודה? "לא כל כך. מעבר לדרישות ולרצונות של היזם, שבניגוד ליזמים אחרים היה מאוד מעורב והיה לו טעם משלו, יכולתי לראות בעיני רוחי את הדייר האופייני של הבית הזה. העובדה שהבית נמצא ביפו, ובפרט באזור הזה, בהחלט לא הקשתה עליי. דמיינתי אמן או מעצב צעיר. זה היה פחות או יותר הקו המנחה שלי, ואני שמח שאכן הצלחתי לקלוע לטעמים של הדיירים שגרים כאן". **לא מדובר בהצלחה מקרית. כנפו חי ונושם את יפו. כשהוא מדבר על יפו ועל הבתים והתושבים שבה, משהו מתנוצץ בעיניו ובקולו. אותו "משהו" מסביר את התבלין הסודי שמאפיין את עבודותיו, זה שהופך אפילו מיום עסקי כמו דירה להשכרה לבית עם נשמה, תוכן וחיים משל עצמו. קוראים לזה אהבה. ■**

המטבח: לבן ונקי, עם כיסאות מקוריים של ארנה יקובסון. התקרה נצבעה בגוון כהה מעט מהקירות כדי להוסיף עומק לחלל